

ne på institutioner og virksomheder, der beskæftiger sig med dyreforsøg.

Spørgsmålet om offentliggørelse af navne på virksomheder og institutioner, der beskæftiger sig med dyreforsøg, er tidligere overvejet af Rådet for Dyreforsøg, blandt andet på et møde i Rådet for Dyreforsøg den 25. maj 1994. I forbindelse med dette møde blev det overvejet, om det ville være hensigtsmæssigt i anonymiseret form at angive, om en given tilladelse vedrører et universitet eller lignende, et sygehus eller medicinalindustrien etc. Rådets flertal tilsluttede sig dog den linje, som blev fulgt i årsberetningen for 1993, og som senere er fulgt i årsberetningen for 1994, hvorefter offentliggørelse af egen drift ikke finder sted.

Under henvisning til, at hensynet til åbenhed er et tungtvejende hensyn, har Justitsministeriet på baggrund af en henvendelse fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse anmodet Dyreforsøgstilsynet om at optage spørgsmålet til drøftelse i Rådet for Dyreforsøg endnu en gang og herunder overveje muligheden af fremover at offentliggøre flere oplysninger end tidligere i årsberetningen, eventuelt således at det i anonymiseret form angives, om en given tilladelse vedrører et universitet eller lignende, et sygehus eller medicinalindustrien etc.

Justitsministeriet har anmodet om underretning om resultatet af rådets drøftelser.

Justitsministeriet vil vende tilbage til spørgsmålet, når der foreligger svar fra Dyreforsøgstilsynet.

Spm. nr. S 1060

Til justitsministeren (16/1 96) af:

Margrete Auken (SF):

»Er ministeren villig til at udsende en vejledning til landets politikredse, hvoraf det fremgår, at afsoningsgæld vedrørende perioden fra før den 1. juni 1994 bør afskrives, og at denne type gæld ikke fremover må figurere i Det Centrale Fordringsregister?«

Begrundelse

Retsplejeloven rummer ikke mulighed for en egentlig eftergivelse af afsoningsgæld, og i dag beror afskrivning af uerholdelig afsoningsgæld

alene på den enkelte politimesters skøn, hvorfor ordet »bør« er brugt i ovenstående spørgsmålsformulering.

Ifølge en undersøgelse foretaget af Månedssbladet Press i januar 1996 indberetter ca. 87 pct. af politikredsene som hovedregel afsoningsgæld, der er afskrevet som uerholdelig, til Det Centrale Fordringsregister. Herefter kan alle offentlige tilgodehavender i en periode på 20 år modregnes over for den kriminelle, der løslades, herunder moms, overskydende skat og erstatning for eksempelvis uberettiget varetægtsfængsling.

Dette forhold modvirker en rimelig resocialiseringsproces. Dertil kommer, at politikredsenes inddrivelsespraksis har en bemærkelsesværdig grad af forskellighed. Imidlertid kan en stor del af problemet løses ved, at ministeren til landets politikredse udsender en vejledning, hvoraf det fremgår, at al afsoningsgæld bør afskrives, og at denne type gæld ikke fremover må figurere i Det Centrale Fordringsregister. En sådan vejledning vil enten supplere eller erstatte Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 25. november 1987 om anvendelse af Det Centrale Fordringsregister.

Svar (25/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ved lov nr. 367 af 18. maj 1994, der trådte i kraft den 1. juni 1994, bortfaldt strafafsoneres pligt til at betale afsoningsomkostninger. Det fremgår af bemærkningerne til loven, at baggrunden herfor var, at man fandt, at kravet om betaling af afsoningsomkostninger på uheldig måde kunne modvirke resocialiseringsbestrebelse i forbindelse med løsladelse af strafafsonere, ligesom den gældende ordning indebar visse principielle problemer vedrørende en ligeartet behandling af afsonere.

Ved loven blev det endvidere besluttet, at ophævelsen ikke skulle have virkning for udgifter, der var påløbet inden lovens ikrafttræden. Af besvarelsen af et spørgsmål af 8. marts 1994 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende bl.a. dette spørgsmål fremgår det bl.a., at Justitsministeriet fandt det rigtigst ikke at lade loven få tilbagevirkende kraft, idet en sådan ordning efter Justitsministeriets opfattelse ville indebære en ubegrundet og urimelig forskelsbehandling af strafafsonere. De strafafsonere, der ikke havde en sådan ringe betalingsevne, at kravet kunne